

N:o 45.

Af herr **O. Olsson** i See, om ändring af 29 § bevillningsförordningen.

»Svenska folkets urgamla rätt att sig själfva beskatta», är en gammal och allmänt erkänd sats, och hvad den säger är med billighet och rättvisa fullt öfverensstämmande.

Våra lagar och förordningar gifva också rum åt den skattskyldige att i någon mån mer eller mindre inverka på bestämmandet af skatternas storlek och fördelning; hvarvid det ofta dock kan gå så, att de små och svagaste måste böja sig för de mäktigares vilja.

Skattebördornas fördelning, huru mycket den ene och den andre är mäktig att bära och bidra med, bestämmes af bevillningsberedning och taxeringsnämnd, hvilka bära och delvis äro så sammansatta, att de olika näringsgrenarna äro representerade, i det att gällande bevillningsförordning § 29 säger, »vid val af både ordinarie ledamöter och suppleanter tillses, att, så vidt möjligt är, såväl fastighetsägare som näringsidkare och löntagare komma att i beredningen äga säte och stämma».

Enligt denna bestämmelse kunna alla näringsgrenar blifva representerade, men möjligt är och ofta förekommer det, att en del ej kommer med, och detta gäller en klass, som är rätt talrik af dem, som skola taxeras, nämligen kroppsarbetare.

Visserligen kunna äfven sådana inväljas i berednings- och taxeringsnämnd, men på en del ställen i vårt land är praxis den, att ibland dem sällan utses någon representant; ty vanligen väljas fastighetsägare, löntagare och möjligen någon handverkare, ehuru i många fall inkomsttaxeringen inom distriktet gäller hufvudsakligen kroppsarbetare, med undantag af de år, omtaxering af fastigheter äger rum.

Därför torde det vara med rättvisan öfverensstämmande, att ifrågasättande förordning förtydligades så till vida, att kroppsarbetare alltid komma att blifva representerade i berednings- och taxeringsnämnderna, hvarför jag vördsamt föreslår,

att Riksdagen ville antaga den ändringen af gällande bevillningsförordning § 29 dess sista del, att i stället för: »såväl fastighetsägare som näringsidkare och löntagare komma att i beredningen äga säte och stämma», det bör heta: »såväl fastighetsägare som näringsidkare, löntagare och kroppsarbetare komma att i beredningen äga säte och stämma».

Stockholm den 26 januari 1904.

Ol. Olsson i See.